

Sådan set 20/10-89

Yom Kippur og syndebukken

FOR MINDRE end fjorten dage siden fejrede jøderne Yom Kippur, forsoningsdagen. Navnet Yom Kippur blev næsten gjort til et internationalt navn ved den såkaldte Yom Kippur-krig i 1973. Som kristen kan man sige, at den fest tilhører jøderne – og dem alene – og vi har vores Yom Kippur en anden dag, nemlig Langfredag.

Siger vi sådan, står vi imidlertid i samme fare, som hvis vi siger, at Det gamle Testamente er jødernes Bibel og Det nye Testamente er de kristnes Bibel.

Som kristne må vi se på Yom Kippur i lyset af Langfredag. Men det betyder ikke, at vi ikke kan få noget ud af at se på, hvordan religiøse jøder fejrer Yom Kippur.

TI DAGE FØR Yom Kippur falder Nytårsfesten. Her gør Gud regnskabet op for menneskers synder. I en bog skrives de retfærdiges navne. I en anden de uretfærdiges navne. Og i en tredje bog skrives navnene på dem, hvis sag endnu ikke er gjort op.

Afgørelsen for den tredje gruppe udsættes til Yom Kippur. Mellem Nytårsdagen og Forsoningsdagen falder de ti forfærdelige dage, hvor der skal gøres bod, og hvor de synder, som er gjort mod andre mennesker, skal gøres op.

På Yom Kippur skænkes så tilgivelse for den synd, der er gjort imod Gud.

JØDERNES YOM KIPPUR lærer os stadig, at der er noget, der hedder *synd*. Synd, der er gjort mod andre mennesker, skal ikke kun bekendes som synd over for Gud, men netop bekendes over for dem,

man har syndet imod.

Tænk om *vi* gjorde det i de kristne sammenhænge, hvor vi kom! Fik talt tingene igennem – så vi igen kunne sidde på samme bæk i missionshuset og ikke lod os nøje med det forlorne smil og det slappe håndtryk, når man nu ramlede ind i den person, man havde en uopgjort sag med.

Og Yom Kippur minder om, at synd også er synd imod Gud. Det er den anden side af sagen. Den er ikke mindre væsentlig.

Synd, syndsbeholdelse og behovet for syndstilgivelse – det er, hvad Yom Kippur også minder os om.

I FORBINDELSE med fejringen af Yom Kippur under den gamle pagt, bekendte ypperstepræsten folkets synder over en levende buk. Derefter blev bukken sendt ud i ørkenen – bar folkets synder bort. Hvilken syndebuk!

På tilsvarende måde er Jesus gjort til synd for os – er blevet vor syndebuk. Han er også både ypperstepræst og offeret i en og samme person. En gang for alle har Gud lagt vor synd på ham.

Dette offer kan ikke og skal ikke gøres om.

JØDERNES YOM KIPPUR fastholder for os, at der er noget, der hedder synd. Hvis vores Yom Kippur, nemlig Langfredag, indeholder disse gode løfter om syndstilgivelse ved Jesu offer for alle menneskers synd – og det gør den – da er det synd, hvis vi holder dette for os selv, og ikke rækker disse gode nyheder tilbage til det folk, fra hvem vi har fået dem.

